

gerede da samlede vælge Forligscommissairerne. Den sidste Fremgangsmaade troer jeg er den rigtigste, da det derved vil blive muligt at faae de Mænd til at beklæde Posten, som i de paagældende Districter ansees for de meest fiffede dertil. Jeg skal kun tilføie, at jeg paa ingen Maade kan troe, at man, ved at vedtage en saadan Ændring, vil forhindre Lovforslaget fra at komme ud i denne Session; en saadan Betragtning kan vel have megen Betydning i Slutningen af en Session, men saalænge vi ikke have været en fuld Arbeidsmaaned sammen, saa er det for tidligt at begynde at lade sig paavirke af dette Hensyn.

Der er endnu et Punkt, som jeg fortellig skal nævne, hvori jeg ogsaa kunde ønske nogle Forandringer, nemlig den Bestemmelse, hvor efter det er lagt i Amtmandens Haand paa Amtsrådets Begne midlertidig at bestikke en Forligscommissair i en andens Sted. Jeg troer, at det i den Henseende bliver nødvendigt at bestemme, hvor længe en saadan midlertidig Besættelse maa vare, da man ellers kunde risikere, at den vilde vare det Meste af de 6 Aar. Der kunde jo være Tilfælde, hvor en Mand, naar han imod sin Villie blev valgt til Forligscommissair, og ifølge Loven var forpligtet til at modtage Valget, derefter kunde anføre saadanne Forhold, der vel ikke kunde fritage ham for Valget, men som kunde bevirke, at Amtmanden bestikke en Anden til at fungere i den Tid, for hvilken den Paagældende var valgt — og jeg troer derfor, at det er nødvendigt, at der sættes en Termin for Midlertidigheden.

Endelig skal jeg tilføie, at det forekommer mig ikke at være rigtig, naar der i § 9 bestemmes, at de Reiseomkostninger, der maatte forekomme, skulle udredes af Amtsrepartitionsfonden, til Medlemmer fra Landet, og af Kæmmerkassen til Medlemmer fra Kjøbstæderne. Forholdene vilde jo nemlig føre det med sig, at i ethvert District, hvortil der hører en Kjøbstad, der vilde Forligscommissairerne næsten altid blive holdte i Kjøbstaden, det vil i alt Fald kun være overordentlig sjældne Undtagelser, der i denne Henseende kunne ind-

træffe; det vil altsaa blive Medlemmer fra Landet, der stedsse ville komme til at gjøre Reiserne, og saaledes Amtsrepartitionsfonden, der vil komme til at udrede Omkostningerne ved Reiserne, men da den hele Institution indføres af Hensyn til det almindelige Bedste, og da det er begrundet i tilfældige Omstændigheder, at disse Reiser i Reglen maae gjøres af den ene Forligscommissair, og ikke af den anden, saa forekommer det mig billigt, at man ligner Reiseomkostningerne saavel paa Kjøbstaden som paa Landet.

Jeg skal ved denne Sagens første Behandling indskrænke mig til disse Punkter.

Justitsministeren: Den væsentligste Indvending, der er reist imod dette Lovforslag, er den, at Valget af Forligscommissairerne skal stee af Amtsraadene uden Forslag af Sogneforstanderskaberne, og ikke efter Forslag af disse. Det forholder sig ganske rigtigt, som det er bemærket, navnlig af den ærede sidste Taler, at jeg, da denne Sag for 2 Aar siden var under Behandling her i Thinget, udtalte mig derhen, at jeg for mit Vedkommende Intet fandt at erindre imod, at den Bestikelsesmaade, som den ærede sidste Taler har nævnt, blev anvendt og indført i Loven. Grunden til, at jeg senere har troet ikke at kunne bibeholde denne Bestikelsesmaade, uagtet den dengang blev vedtaget af det høitærede Thing med en temmelig stor Majoritet, er den, at alle de Erklæringer, der bleve indhente angaaende denne Sag, gik ud paa, at den Bestikelsesmaade, der indeholdtes i det af mig oprindeligt forelagte Lovudkast, var at foretrække, og den har, som det høitærede Thing bekjendt, ogsaa vundet Bisald i Landsthinget. Den eneste Grund, jeg idag har hørt anføre for den anden Bestikelsesmaade, er den, at det ofte kan hændes, at Amtsraadets Medlemmer ikke kjende Personlighederne i en eller anden Deel af Amtet, hvor der kunde være Spørgsmaal om Bestikelse af Forligscommissairer. Jeg indrømmer, at et saadant Tilfælde kan indtræffe, men det forekommer mig, at Amtsraadene i saa Fald altid have den Udvei, at de kunne udsætte Valget til et senere Møde, og i Mellemtiden indhente de Oplysninger, som de maatte savne, for at kunne